

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

VIII kadencja
Marszałek Senatu
BPS.DPS.030.13.2019

Druk nr 3715
Warszawa, dnia 31 lipca 2019 r.

Szanowny Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

mam zaszczyt przekazać Panu Marszałkowi podjęte przez Senat - zgodnie z art. 121 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - na 83. posiedzeniu w dniu 31 lipca 2019 r. uchwały:

- **w sprawie ustawy o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji,**
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej.

Przyjęcie poprawek Senatu może spowodować konieczność zmiany oznaczeń jednostek systematycznych, redakcyjnych lub ich fragmentów, w celu zachowania ciągłości numeracji albo ciągłości alfabetycznej, oraz w konsekwencji konieczność odpowiedniej korekty odesłań.

Z poważaniem

(-) Stanisław Karczewski

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 31 lipca 2019 r.

w sprawie ustawy o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 lipca 2019 r. ustawy o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 2:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Świadczenie uzupełniające przysługuje osobom uprawnionym, które nie posiadają prawa do świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków publicznych albo suma tych świadczeń o charakterze innym niż jednorazowe, wraz z kwotą wypłacaną przez zagraniczne instytucje właściwe do spraw emerytalno-rentowych, z wyłączeniem renty rodzinnej przyznanej w okolicznościach, o których mowa w art. 68 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 39, 730 i 752), zasiłku pielęgnacyjnego oraz innych dodatków i świadczeń wypłacanych wraz z tymi świadczeniami na podstawie odrębnych przepisów przed dokonaniem odliczeń, potrąceń i zmniejszeń, nie przekracza kwoty 1600 zł miesięcznie.”,
 - b) skreśla się ust. 3;

- 2) w art. 3:
 - a) w ust. 1 wyrazy „, o którym mowa w art. 2 ust. 3” zastępuje się wyrazami „emerytalno-rentowe albo rentę socjalną”,
 - b) w ust. 2 w pkt 3 wyrazy „art. 2 ust. 3” zastępuje się wyrazami „ust. 1”;

- 3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Świadczenie uzupełniające przysługuje osobie uprawnionej w wysokości nie wyższej niż 500 zł miesięcznie, przy czym łączna kwota świadczenia uzupełniającego i świadczeń, o których mowa w art. 2 ust. 2, nie może przekroczyć 1600 zł miesięcznie, z zastrzeżeniem wyłączeń, o których mowa w art. 2 ust. 2.

2. W razie przyznania, ustania lub ponownego obliczenia wysokości świadczeń, o których mowa w art. 2 ust. 2, świadczenie uzupełniające podlega ponownemu obliczeniu z urzędu, w taki sposób, aby łączna kwota świadczeń, o których mowa w art. 2 ust. 2, wraz ze świadczeniem uzupełniającym, nie przekroczyła kwoty 1600 zł miesięcznie, z zastrzeżeniem wyłączeń, o których mowa w art. 2 ust. 2.

3. Świadczenie uzupełniające nie przysługuje osobie uprawnionej, która jest tymczasowo aresztowana lub odbywa karę pozbawienia wolności, z wyjątkiem osoby uprawnionej, która odbywa karę pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.”;

4) w art. 5:

a) w ust. 1 przed wyrazami „oraz stwierdzenie” dodaje się wyrazy „, zmiana wysokości świadczenia uzupełniającego”,

b) w ust. 3 wyrazy „art. 2 ust. 3” zastępuje się wyrazami „art. 2 ust. 2”;

5) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie, dotyczących postępowania w sprawie świadczenia uzupełniającego, wypłaty tego świadczenia oraz wydawania orzeczeń, o których mowa w art. 2 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy:

1) ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z wyjątkiem art. 136 tej ustawy;

2) ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin

- (Dz. U. z 2019 r. poz. 288 i 730), z wyjątkiem art. 47 tej ustawy;
- 3) ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2019 r. poz. 289 i 730), z wyjątkiem art. 46 tej ustawy;
 - 4) ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2019 r. poz. 299 i 303).”
- b) w ust. 2 po wyrazie „uzupełniającego” dodaje się wyrazy „oraz jego wysokość”;
 - c) w ust. 3 skreśla się wyrazy „następującego po miesiącu”;
- 6) w art. 8:
- a) w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) wypłacone mimo zmiany okoliczności będących podstawą do ustalenia jego wysokości, jeżeli osoba pobierająca to świadczenie była pouczona o okolicznościach mających wpływ na zmianę wysokości świadczenia;”
 - b) w ust. 5 po wyrazach „ustanie prawa do świadczenia” dodaje się wyrazy „lub zmianę jego wysokości”;
- 7) w art. 10:
- a) w ust. 2 wyrazy „art. 2 ust. 2 i 3” zastępuje się wyrazami „art. 2 ust. 2”;
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:
„2a. Organ właściwy zawiadamia organ wypłacający świadczenie, o którym mowa w art. 2 ust. 2, o przyznaniu świadczenia uzupełniającego.
2b. Zawiadomienie określa w szczególności: organ właściwy, osobę uprawnioną do świadczenia uzupełniającego, termin płatności tego świadczenia, datę, od której przyznano to świadczenie, oraz jego wysokość.
2c. Organ wypłacający świadczenie, o którym mowa w art. 2 ust. 2, do którego organ właściwy przekazał zawiadomienie, powiadamia organ właściwy o każdej zmianie w prawie lub wysokości tego świadczenia w terminie 7 dni od dnia powstania tej zmiany.”;
- 8) w art. 11 w ust. 3 wyrazy „art. 2 ust. 3” zastępuje się wyrazami „art. 2 ust. 2”;

- 9) w art. 23 w pkt 2, w art. 38b wyrazy „w art. 2 w ust. 3 w pkt 5 oraz w art. 7 w ust. 1” zastępuje się wyrazami „w art. 7 w ust. 1 w pkt 2”;
- 10) w art. 26 w ust. 1 wyrazy „art. 2 ust. 2 i 3” zastępuje się wyrazami „art. 2 ust. 2”.

MARSZAŁEK SENATU

Stanisław KARCZEWSKI

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, postanowił wprowadzić do jej tekstu 10 poprawek.

Regulacje zawarte w przedmiotowej ustawie powodują, że osoby uprawnione, które otrzymają świadczenia pieniężne z określonych tytułów w wysokości nieznacznie przekraczającej wysokość najniższej renty z tytułu niezdolności do pracy, czyli 1100 zł miesięcznie, zostaną pozbawione jakiegokolwiek wsparcia z tytułu świadczenia uzupełniającego.

W związku z powyższym Senat uznał za właściwe przyjęcie rozwiązania, w myśl którego świadczenie uzupełniające będzie przysługiwało każdej osobie uprawnionej, która otrzymuje określone świadczenia pieniężne, których wysokość nie przekracza kwoty 1600 zł miesięcznie. Świadczenie uzupełniające będzie przysługiwało osobie uprawnionej w wysokości nie wyższej niż 500 zł miesięcznie, przy czym łączna kwota świadczenia uzupełniającego i świadczeń, o których mowa w art. 2 ust. 2 (z uwzględnieniem przewidzianych w ustawie wyłączeń), nie może przekroczyć 1600 zł miesięcznie.

Ponadto z katalogu świadczeń finansowanych ze środków publicznych, które mają wpływ na możliwość uzyskania świadczenia uzupełniającego, a także jego wysokość zostały wyłączone świadczenia z tytułu renty rodzinnej, o której mowa w art. 68 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Jednocześnie, poprzez usunięcie ust. 3 w art. 2, ustawa obejmie świadczeniem uzupełniającym szerszy krąg potencjalnych świadczeniobiorców.

W celu osiągnięcia powyższego Senat przyjął poprawki nr 1 i 3. Pozostałe poprawki przyjęte przez Senat są konsekwencją rozwiązania wprowadzonego przez poprawki nr 1 i 3.